



Gula Kaninen

Staden kan ge möjlighet till lärande. Det är en arena för utforskande där barns tankar och teorier kan lyftas och ge ökad kunskap om staden. Konsthändelsen Open Art sommaren 2011 blev en ingång för förskolan Emilias utforskande av Örebro. Särskilt en gul kanin kom att fascinera barnen så mycket att den ledde till ett nytt projekt med många olika uttryckssätt.

Vi åkte buss in till stan i mindre grupper för att besöka Open Art där vi observerade och dokumenterade barnens tankar och reflektioner inför konstverken. På frågan: "Varför finns det konst på stan?" fick vi svaret: "Det är för att barnen ska ha något fint och vackert att titta på och känna på."

Det konstverk som de flesta barnen föll för var "Big yellow rabbit" av Florentijn Hofman.

Vi diskuterade hur vi skulle gå vidare med det och bestämde att en mindre grupp skulle få teckna av kaninen på plats. Det blev flerturer till staden och barnen tecknade kaninen från olika vinklar.

Ateljeristan frågade: "Hur man kan se att kaninen är upp och ner?" Barnen funderade och Alice sa: "Titta, jag har ritat dit en fågel, då ser man att kaninen är upp och ner".

Ateljeristan fortsatte: "Hur kan man se att kaninen är så stor på era teckningar?" Barnen såg sig om och Hanna fick syn på kyrktornet bakom kaninen: "Kyrkan är högre" och så började hon teckna av tornet. Hanna gjorde sedan väldigt detaljerade bilder av kaninen från sidan. Medan Tove tyckte det var svårt: "Jag gör kaninen som jag vet att jag kan göra den". Tove tecknade kaninen framifrån trots att hon såg kaninen i profil. Däremot tecknade hon andra detaljer, till exempel ett cykelställ från sidan.

Barnens tecknande av kaninen från sidan blev mer detaljerade med byggnader och gatläggning än teckningarna framifrån. Bilden blev då mer tolkningsbar för dem själva men även för andra.

Det är svårt att teckna av något från sidan då ögonen är väldigt centrala för barnen. Genom att teckna på plats i stadsrummet fick barnen skärpa sin blick och förhålla sig till omgivningen och till olika perspektiv.

När kaninen sedan plockades ner fick alla som ville komma och hämta delar. Självklart åkte vi dit för att hämta bräddor. Vi skulle ha dem till att bygga vår egen kanin. Men hur skulle den se ut?

Frida, ett av barnen, berättar: "Vi ska bygga en kanin." Vi valde mellan fem kaniner som Frida, Hanna, Alice och Tove har ritat. Vi kunde inte välja för att Shazi ville ha Alices och Frida ville ha Hannas. Vi kunde inte välja så vi kom överens om att prova båda innan vi bestämde oss.

Vi tog med kaninerna och skannade in dem i datorn vilka vi sedan skrev ut på OH-plast. Sen gick vi till ljusstudion för att använda overheadapparaten för att göra kaninerna större. Först la vi dit Hannas kanin och sen provade vi Alices. Sen la vi bilderna bredvid varandra. Vi lade även Hannas bild över Alices för att kunna jämföra dem innan vi bestämde oss för att använda båda kaninerna. Magen, fötterna och benen kom från Hannas teckning och öronen från Alice.

Arbetet med kaninen tog sig an många olika uttrycksformer och material. Projektet med kaninen har bland annat resulterat i en utställning i ett skyltfönster på Rådhuset i centrala Örebro.

TEXT: ANNA EKLÖF

FOTO: JENNY WALLGREN, LOTTA SCHORTZ

DOKUMENTATIONEN

FÖRSKOLA: AVDELNINGEN STJÄRNAN PÅ FÖRSKOLAN EMILIA I ÖREBRO

PROJEKT: GULA KANINEN, SOM STARTADE I SAMBAND MED KONSTHÄNDELSEN OPEN ART I ÖREBRO SOMMAREN 2011, SOM EN DEL I ETT LÄNGRE UTFORSKANDE AV STADEN.

BARN: 22 BARN I ÅLDERN 4 OCH 5 ÅR.

PEDAGOG: JENNY WALLGREN ATELJERISTA: LOTTA SCHORTZ PEDAGOGISTA: ANNA EKLÖF

